

αθώς θέλει προβάρειν πᾶσα εἰς μέ γράμ / ματά τος καὶ γροικώντας ἡ ἀφεντίαν
 ος τὰ δικαιολογήματά τος σὲ ὅ,τιν ἤθελε τις φωτίσειν ἅ / φέντης ὁ Θεὸς νὰ ἀποφα-
 εῖσουν ὑπόσχονται τὰ αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερκτὸν βέβαι / ο καὶ ἀχάλαστον
 καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρην ἤθελε ἀθετήσιν καὶ ἔβγη ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος / νὰ πλη-
 ώνην κοντάνα ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρεάλια δέκα ἦτοι 10 / ὁ ἀλληλο-
 γήσας νὰ τὰ ζημιουῖται καὶ πάλι ἡ ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχά-
 λαστην. / Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσουν ἀπογράφουν καὶ διὰ χει-
 ρός τος οἱ ἴδιοι ὑποθε / σιάρουν εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Μιχάλης Πονάνο στέργω τὰ ἄνωθε

/ —Τζωρτζέτος Κοντοπίδης στέργω τὰ ἄνωθε —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

348

Συμβιβασμός

φ. 193^v

/ Φ. 197

1683/

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ Ἰουλίου 2/ τὴν σήμερον
 ἐνεφ[ανίστησαν] / εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου τὰ δύο
 ἀδέλφια γνήσια καὶ κα[....] / κα παιδιά τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Δέτζην καὶ Ἀρμελίνας
 τῆς Μπιζίκαινας ὁ κύρ Μανώλη[ς] ρὰ [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ λέγοντας ἡ αὐ-
 τὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ τὸ πὼς τῆς ἐκρατεῖν ὁ ἄνωθεν ἀδελ[φός] / τῆς τί-
 πετις πρᾶμα ἀπὸ πουρκίν τῆς ἀπὸ τῆς μητέρας τῆς ὁ δὲ κύρ Μανώλης ἐναντιᾶ / ται
 καὶ λέγειν ὅτιν πὼς ἔδωσεν χρέος διὰ τίς γονέους τος καὶ ἐπῆρε τὰ πράματάν τος
 ἀπὸ κεῖ / ὅπου τὰ ἐκρατούσανσιν οἱ χρεοφειλετάδες. Λοιπὸν τὰ αὐτὰ ἀδέλφια ὡς
 ἡγαπημένα / ὅπου εἶναι ὡσάν καλὰ ἀδέλφια ἐταιριάσασιν ἀνάμενσάν τος μὲ ἰδιάν
 τος βουλή καὶ / μὲ καλήν τος γνώμη καὶ δίνει τῆς ὁ κύρ Μανώλης τῆς αὐτῆς ἀδελ-
 φῆς του τῆς [[Ἀρμελίνας]] Βασιλικῆς ρε / ἄλια δέκα ἦτοι 10/ τὰ ὅποια δέκα ρεά-
 λια καθομολογᾶ ἡ αὐτὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ πὼς / τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν
 τα ἀπὸ τὰς χειρας τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦν τῆς τοῦ κύρ Μανώλην / τὰ ὅποια τῆς τὰ
 ἔδωσεν διὰ ἀγάπη τῆς ἀδελφροσύνης ὅχιν πὼς εἶχεν κανέναν δικαί / ωμα διὰ νὰ
 μὴν ἔρχονται εἰς κάθεν καιρὸν εἰς σκανέναν σκάνδαλον καὶ σύνχυσιν διὰ τοῦ / τον
 καὶ ἡ αὐτὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ κάμνει τὸ παρὸν γράμμα καὶ εἰσὲ ὄνομα σουλ-
 φιοῦ ὅτιν ἀπὸ τὴν / σήμερον δὲν ἔχειν πλέα νὰ γυρέψην ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τῆς καμμιᾶς
 λογῆς δικαίωμα διὰ / τὰ εἰρημένα πράματα μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον μήτε αὐτὴν

μήτε οί κληρονόμοιν της μήτε ἄ / λλος κανεῖς [[δι]] ταύτην μήτε ἀπὸ τοὺς κληρο-
νόμους τοῦ ἄνωθεν κύρ Μανώλην ἀλλὰ νὰ εἶναι / πάντα ἀγαπημένοι καὶ ἀσκατά-
λιστοιν καὶ ἀνεζήτητοιν εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος. "Οθεν εἰς / βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν
τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ καὶ σουλφιοῦ βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεν / τίας ρεάλια
ἄλλα δέκα ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας τὰ ζημιώνεται καὶ πά / λι τὸ παρὸν
σούλφιν νὰ εἶναι στερεὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον βάνοντας καὶ ἀξιόπιστους μαρ / -
τύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρα στὰ ἄνωθε —

/ — Γιώργης Ἀναπλώτης μάρτυρας —

/ — Μανώλης Μπαζαῖρας μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

349

Ἀγοραπωλησία

φ. 194Γ

/ Ἐβγαλμένο καὶ πάλι ἀπὸ Ἰακουμάκη Κόκκο

/ Φ. 198

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 9/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / [γρά]φοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ εὐγενέστατος ἀφέν-
της Δημητράκης Κόκκος καὶ ὁ κύρ Λι / [ανὸς] τοῦ Ἰωάννη Μπιακοπούλου λέγοντας
ὁ αὐτὸς Λιανὸς τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὕρισκε / ται ἀπὲ γονικόν του ἓνα κομ-
μάτιν ἀμπέλι δεντρολογημένο μὲ ἐλιές, συκιές καὶ ἄλλαν δενδρι / νῶ εὕρισκόμενον
εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῷ Βόθρῳ σύνμπλιο τοῦ Κατηφόρου καὶ τὸν Λουμπαρδό / πουλο
ἀπὸ τὸ ὅποιο ἀμπέλι κουνμαντάρειν ὁ ἄνωθεν Λιανὸς τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ / ἓνα
τετάρτιν τὸ ἔχειν δοσμένο τοῦ Ἰωάννη τοῦ Καρποντίνη καὶ κάνει το ὅλον παντοτινὸν
τὰ ὅπο / ῖα τρία τετάρτια τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς Λιανὸς τὰ
δίδειν καὶ πα / ραδίδει τα καὶ πουλεῖ τα τοῦ ἄνωθεν ἄρχου τοῦ ἀφέντη Κόκκου ὡς
ἀφεντότοπος ὅπου εἶναι τῶν / εἰρημένων Βόθρων μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
πᾶσαν τος ποσέσαν τὰ ὅποια τοῦ τὰ / πουλεῖ διὰ ρεάλια ἑφτά ἦτοιν νούμερο 7/
καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐταιριάσασιν τὰ ὅποια / ἑφτά ρεάλια τὴν ντιμὴν τῶν αὐτῶν
τριῶν τεταρτίῳ καθομολογᾷ ὁ εἰρημένος κύρ Λι / ανὸς ὁ πουλητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν
καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀγορα / στῆν τοῦ ἀφέντη τοῦ Κόκκου
καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον / καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον
τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν νὰ τὸ κάμη ὡς / θέλει καὶ βού-